

3.4. Класи з поглибленим вивченням окремих предметів працюють за відповідними навчальними програмами, затвердженими Міністерством освіти і науки України. Окремі предмети з урахуванням їх специфіки та змісту у 10–12 класах можуть поглиблено вивчатися за навчальними програмами для профільного навчання.

Усі інші предмети в цих класах вивчаються за навчальними програмами загальноосвітніх класів (рівня стандарту або академічному).

3.5. Відповідно до навчального плану педагогічні працівники працюють за навчальними програмами, підручниками, навчальними посібниками, що мають відповідний гриф Міністерства освіти і науки України, самостійно добирають науково-методичну літературу, навчально-наочні посібники та обладнання; форми, методи і засоби навчання.

3.6. Для реалізації програм поглибленого вивчення предметів може залучатись професорсько-викладацький склад вищих навчальних закладів, співробітники науково-дослідних установ, установ культури.

3.7. Навчання у класах із поглибленим вивченням окремих предметів здійснюється на основі компетентнісного підходу до організації навчального процесу, має особистісно зорієнтоване спрямування.

У навчальному процесі поряд із традиційними широко використовуються інноваційні технології, дослідно-експериментальні та творчі види діяльності учнів.

3.8. Гранично допустиме навантаження учнів у класах із поглибленим вивченням окремих предметів встановлюється в межах санітарних норм, затверджених Міністерством охорони здоров'я України та відповідними Типовими навчальними планами Міністерства освіти і науки України.

3.9. При поглибленому вивченні предметів класи поділяються на групи. Поділ класів на групи здійснюється відповідно до загальних нормативів, встановлених для загальноосвітніх навчальних закладів.

3.10. Позакласна робота з учнями класів із поглибленим вивченням окремих предметів проводиться з урахуванням всебічного розвитку особистості, специфіки обраних предметів для поглибленого вивчен-

ня, профорієнтаційного спрямування (проведення гурткових занять, олімпіад, конкурсів, зустрічей з дітьми науки і культури).

3.11. Зміст і форми проведення навчальної практики узгоджуються зі змістом навчальних програм, що вивчаються поглиблено.

3.12. Бібліотека закладу, крім книг, передбачених для шкільних бібліотек, комплектується підручниками, довідковою і науково-популярною літературою, періодичними виданнями з урахуванням поглибленого вивчення певних предметів.

3.13. Державна підсумкова атестація та оцінювання навчальних досягнень учнів, які навчаються за програмами поглибленого вивчення предметів, здійснюється згідно з Положенням про державну підсумкову атестацію учнів (вихованців) у системі загальної середньої освіти та Критеріями оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти, затвердженими Міністерством освіти і науки України.

IV. Фінансове забезпечення

4.1. Фінансово-господарська діяльність загальноосвітнього навчального закладу, у якому є класи з поглибленим вивченням окремих предметів, здійснюється на основі його кошторису.

Кошторис державних і комунальних загальноосвітніх навчальних закладів, у яких є класи з поглибленим вивченням окремих предметів, в основному формується за рахунок коштів відповідних (державних, місцевих) бюджетів.

При цьому можуть бути залучені додаткові джерела фінансування. Використання залучених коштів, здійснюється згідно з чинним законодавством.

4.2. Загальноосвітній навчальний заклад, у якому створені класи з поглибленим вивченням окремих предметів, може працювати за індивідуальним штатним розписом, затвердженим відповідним органом управління освітою, якому підпорядкований заклад.

Директор департаменту загальної середньої та дошкільної освіти О.В. Єресько.

(Джерело: www.mon.gov.ua)

Вільне програмне забезпечення набуде ширшого застосування

Міністерство освіти і науки виробить гнучку політику щодо збалансованого використання вільного та закритого (пропрієтарного) програмного забезпечення.

«Міністерство освіти і науки України створить гнучкі системи паралельного застосування відкритого і пропрієтарного програмного забезпечення в українській освіті, адже відкрите програмне забезпечення набуває все більшого розвитку», — сказав заступник міністра освіти і науки Максим Стріха.

Міжнародний досвід використання сучасних інформаційних технологій в освіті доводить необхідність застосування програмного забезпечення із різними моделями розробки. Іспанія, Німеччина, Франція, Бразилія, Росія, Китай, Індія розпочали активне впровадження відкритого програмного забезпечення. Проте пропрієтарне програмне забезпечення також успішно використовується.

Експерти IT-галузі відзначають, що використання відкритого програмного забезпечення створює високотехнологічні робочі місця і сприяє розвитку регіональної економіки за рахунок появи місцевих компаній, що надають та обслуговують відкрите ПЗ.

Різниця між відкритим та закритим (пропрієтарним) програмним забезпеченням передусім полягає у моделях ліцензування та способах їх розроблення. Закрите програмне забезпечення впроваджується переважно через продаж ліцензій на його використання. У деяких випадках користувач використовує закрите програмне забезпечення на основі передплати, тобто купує право його використання протягом певного часу. Крім продажу ліцензій, компанії-розробники закритого ПЗ заробляють також на обслуговуванні користувачів. Відкриті ж програмні продукти передбачають вільний доступ до вихідного коду, тому є безкоштовними.

Відкрите та закрите програмне забезпечення мають різні економічні аспекти використання. Дослідження, що ставили за мету визначити, використання програмного забезпечення якого типу — відкритого чи закритого — є дешевшим, не дійшли однозначної думки, хоча використання відкритого ПЗ в освіті багатьох країн підтверджує економічну вигідність таких кроків. 12–13 травня 2009 року відбулась Міжнародна науково-практична конференція «Програмне забезпечення в освіті і науці».

(Джерело: www.mon.gov.ua)